

ko nam pošilja zanimiv dopis iz Petrograda, naznanja, da pride za profesorja v Tulo na Rusovskem. Kakor nas to veseli, da izvrstni rojaci naši dobre službe dobivajo, tako nas to žali, da si morajo zunaj naše domovine kruh služiti mimo tega, da domače profesúre posedajo taki tujci, ki našega jezika ne znajo!

— (*O naših volitvah.*) Z veseljem slišimo, da vendar mnoge naše vélike posestnike navdaja živa želja, da ne bi se 12. dne t. m. volila narodu našemu in spravnim namenom ministerstva Hohenwartovega nasprotna deželna poslanca, to je taka, ki se sučeta pod zastavo „konstitucijskega društva“ in „Tagblatta“. Radovedni smo zaradi tega tudi posebno, kako bode glasoval naš c. k. deželni predsednik pl. dr. Wurzbach, ki tudi voli v vrsti vélikih posestnikov. Da bi se vstopil nad stranki, to je, da ne bi volil, ne moremo verjeti, ker to bilo bi — „Fahnenflucht“ ob važnem času. — Ker se je poslanstvu odpovedal tudi baron Conrad, zdaj ces. namestnik v Lincu, bode volitev v Idriji 13. dne t. m. Kakor se nam poroča, bi gosp. Janez Irkeč, notar v Krškem in rojen Idrijčan, prevzel rad poslanstvo, ako bi mu rojaki njegovi to zaupanje dali, ktereja je, kakor mi gosp. Irkeča poznamo, tudi popolnoma vreden. Radovedni pričakujemo tedaj glasú, kaj bodo sklenili domoljubni mestjani Idrijski. Da ne bodo napak volili, tega smo si gotovi.

— *†. (Skupščina učiteljska v Zagrebu)*, ktera je štela čez 70 deležnikov iz Kranjskega, je bila res velikanska. Sprejem slovenskih učiteljev na kolodvoru v Zagrebu je bil zeló prijazen. S Slovenci vred se je pripeljala tudi velika množica českých školnikov in 4 Črnogorci v narodni obleki. Obravnave v reduti so vsaki dan trajale čez 12. uro, kterih se je vdeleževalo okoli 900 učiteljev iz vseh slovanskih okrajin. Posebno mikavna je bila razstava šolskih ali učnih pripomočkov v šolskih prostorih više realke zagrebske. Tu se je videlo veliko koristnega, kar ne bi smelo v nobeni ljudski šoli manjkati; vse to pa popisati bi vendar v „Novicah“ predaleč peljalo. Kar nas je žalilo, bilo je to, da zagrebski krčmarji so nas imeli za majhne Krösuse, ker je bilo za nas tuje učitelje vse draže, kakor navadno. Tudi od učiteljskega odbora v Zagrebu smo se nadjali, da nas zvečer k veselemu pogovoru tù ali tam združi. Neradi smo to pogrešali.

— (*Péto apoteko v Ljubljani*) je mestni magistrat podelil onemu g. Schenk-u, ki je prejšnji čas imel apoteko „pri Materi Božji“ v najemu. S tem je magistrat prav očitno dokazal, da 5. lekarnice v Ljubljani ni treba, kajti on je razpisal konkurs za to apoteko še le potem, ko je Schenk pritiskal na vse strani, da se njemu nova apoteka dá. Kaj pa bode novi lekarničar počel z apoteko — zunaj mesta v dunajskih ulicah, tega menda še sam ni prevdaril. Zanimivo pri oddajanji te apoteke je pa še posebno to, da so magistratni očetje v prvi obravnavi hudo se skregali in skregani se razšli; na to so deželnemu zdravstvenemu svetu o tej zadevi stavili tako čudno vprašanje, da bi bil zdravstveni svét moral le denuncijant apotekarjev biti, in naposled je brez ozira na njegovo poročilo magistrat podelil g. Schenk-u apoteko in s tem, kakor smo gori rekli, dokazal, da le Schenk potrebuje apoteke, ne pa Ljubljana.

— (*Hranilnično vodstvo*) bo dalo mizarska in ključarska dela na Dunaji (!) delati za novo realko. Ljubljanski mojstri so zeló nevoljni zaradi tega.

— (*Razstava slik slavnega profesorja Enderja*) se je začela v ponedeljek v spodnjih prostorih realke. Krasne slike gotovo zanimajo vsakega, kdor le neko-

liko pozná naš krasni gorenski kraj in goré naše. Namen razstave je pa ta, da se pridobi toliko novcev, da se slaba, strma in nevarna pota po naših gorenskih hribih popravijo tako, da more vsak brez nevarnosti obiskati naše velikane. Naj tedaj noben domoljub ne prezre jako zanimive razstave, ki traja le do 12. dne t. m. in ob enem ima še hvale vreden namen. Prof. dr. Valenti smo hvaležni, da si je lepo prizadeval za to razstavo.

— (*Dr. Vrečko, c. k. deželni šolski nadzornik*), ki se je celó v slovenskem jeziku ponujal slovenskim Štajarcem za poslanca, je sopet videl, da tudi rojaki njegovi ne marajo za-nj. Kakor je po bridkih skušnjah v ljublj. deželnem šolskem svetu od nas Kranjcev rekel: „Krain ist für die gute Sache verloren“ (Kranjska je zgubljena za dobro reč), tako bode tudi zdaj od Štajarcev rekel: „Ingrata patria“! (nehvaležna domovina!) Taki c. kr. gospodje, kakor Vrečko, če razpošiljajo slovenska pisma, se nam zdijo prav podobni nekterim našim c. k. okrajnim gosposkam, ktere slovenske razglase razpošiljajo le takrat, kedar davek pobirajo.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Izvršilo se je že mnogo volitev poslancev, kjer so bili deželni zbori razpuščeni; te dni volijo večidel še veliki posestniki. V obče so se dozdej volitve kmečkih občin za ministerstvo izvršile ugodno, kakor kaže sledeči pregled: V gornji Avstriji je bilo voliti 19 poslancev, izvoljenih je 17 naših, 2 pa liberalca; na Salcburškem so izvoljeni vsi naši; — na gornjem in dolnjem Štajarskem jih je bilo voliti 23, izvoljenih je 16 naših, 7 pa liberalcev; — na Koroškem so med 14 le 3 naši (med njimi prof. Einšpieler), 11 pa liberalcev; — na Moravskem med 31 je naših 23, liberalcev le 8; — v Šleziji med 9 je naših 7, liberalca le 2; — v doljni Avstriji z Dunajem vred nosijo Giskravci zvonec; — v Tirolih ni še bilo volitev. — Kakor smo veseli slišali, da je na Koroškem zmagal Einšpieler še dvema spravoljubnima možema, tako nas je potrl žalosten izid štajarskih slovenskih volitev, ki si niso pridobili nobenega poslanca, marveč še enega zgubili. Izvoljeni so sledeči: dr. Srnec (enoglasno), dr. Vošnjak, dr. Dominkuš in Herman z veliko večino, Adamovič pa z večino 5 glasov. V Mariboru sta padla národna kandidata dr. Radej in prof. Šuman in izvoljena bila Brandstetter in Seidel, v Brežicah pa je padel dekan Kosár in izvoljen je neki Janežič; Lenček je dobil 39 glasov. Dozdeva se nam, da so narodnjaki sami krivi zopernega tega izida.

Milodari za pogorelce v Vižmarjih: Gosp. Goštač 2 gold. — M. K. 2 gold.

Listnica vredništva. Gosp. — ko —. v Id.: Nep odpisane dopise ne moremo natisniti. — Gosp. M. O-a iz O: Take osebne pritožbe se morajo dati na tako mesto, od kodar je pomoči pričakovati. Časniki ne pomagajo; lahko si pa pisatelj nakluči tiskarno pravdo razžaljane časti, ako obdolžen toži.

Kursi na Dunaji 5. septembra.

5% metaliki 59 fl. 55 kr.	Ažijo srebra 119 fl. 10 kr.
Narodno posojilo 69 fl. 85 kr.	Napoleoniori 9 fl. 53 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 2. septembra 1871: **9. 29. 32. 30. 55.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 16. septembra 1871.